

Rigsdagsmøder har accepteret denne Sagens formelt bundne Stilling, uden at nedsette noget Udvalg. Denne Gang har der ikke været nedsat noget Udvalg i det Thing, hvor Sagen først har været behandlet, hvortil der i dette Thing, hvor der ikke før har været nedsat noget Udvalg, nu er nedsat et saadant, der er kommet til de meget divergerende Ansuelser, som nu foreligge. Jeg tilstaaer, at jeg ligesaa meget som den ærede Ordfører beklager Savnet af de to hæderlige Mænd, han sigtede til, thi jeg er overbevist om, at begge disse Mænd vilde have givet mig Ret i, at Sagens formelle Stilling nu er saaledes, at deri allerede maa indeholdes den allerførste Opfordring til at undgaae dens Discussion i Realiteten, hvis det nogenlunde er muligt. Jeg vil nu ikke paa nogen Maade sige, at Sagens formelle Stilling er saaledes, at den ogsaa skulde nødsage dette høitærede Thing til at antage det af Regjeringen forelagte og allerede i det andet Thing vedtagne Lovforslag, men det forekommer mig, at Sagens formelle Stilling maa vise, at man idetmindste enten bør vedtage eller forkaste det, men ikke bør sætte noget aldeles Nyt ind i Stedet. Det er imidlertid kun min Mening om, hvilken Indflydelse jeg vilde tillægge Sagens formelle Stilling, en Indflydelse, som jeg, som sagt, er meget tilbøjelig til at troe, at de to Mænd, hvis Savn den ærede Ordfører har beklaget, vilde tiltræde. Jeg indrømmer, at det fuldkomne staaer i det høitærede Things Magt at sætte et Tredie imellem, at vedtage et heelt nyt Lovforslag, som derved kom til at gaae den besværlige Gang, som et Lovforslag, der fremkommer paa et saa sildigt Stadium af Sagen, vil have at gennemløbe; men Spørgsmaalet bliver da, om man ikke i saa Fald maa være meget varsom med Hensyn til Vedtagelsen af dette Lovforslag, om ikke det Forslag, som saaledes fremkommer paa tværs, om jeg maa bruge det Udtryk, under Sagens fremskredne Stilling, maa være saa meget mere modent, om det ikke maa være saa meget mere ligvid, at de Ansuelser, der skulle fyldestgøres ved et saadant Lovforslag, virkelig kunne siges, at være paa det Rene. Jeg tilstaaer nu, at jeg vilde finde det meget tvivlsomt, om et

saadant Forslag virkelig kunde siges at have gennemgaaet en saa moden Behandling og Droftelse, som det høitærede Thing maatte ønske, selv om alle Udvalgets Medlemmer havde været enige; thi vi maa vel erindre, at dette er en Sag af en ganske særegen Beskaffenhed, og det forekommer mig, at det høitærede Thing, med al den Tillid til de Kræfter til at behandle denne Sag, som det høitærede Thing tilvisse har i sin egen Midte, dog maa ønske, overensstemmende med hvad der ellers har været almindeligt her i Landet, ogsaa at høre forskjellige udenfor Thinget staaende Corporationers og Handelsforeningers Mening derom. Det har idetmindste altid været antaget, at Legislaturen, det være sig nu at den bestaaer af den absolute, souveraine Konge med raadgivende Stænder, eller at den som nu bestaaer af Kongen og Rigsdagen i Forening, inden den udtaler sin Bestemmelse om en saadan Sag, seer, hvad alle Paagjældende, der have en Interesse i Sagen, kunde formene derom; men noget Sligt foreligger aldeles ikke her. Jeg tør snarere sige, at skal der lægges Vægt paa, hvad der foreligger i denne Sag, saa er det snarere det Modsatte af, hvad der saaledes vilde udtale sig; men i ethvert Tilfælde er det sikkert, at Sagen, hvad Realiteten angaaer, ikke har været behandlet af Regjeringen. Finder man, at Regjeringen i den Henseende har havt Uret, saa vil man jo for det Første, antager jeg, undskylde Regjeringen med, at dens formelle Opfattelse af Sagen har fundet to tidligere Rigsdages Bisfald, og finder man endda ikke dette tilstrækkeligt, nu vel, saa forkaste man det Lovforslag, som er forelagt af Regjeringen. Det vil jeg i saa Fald finde correct, skøndt jeg ikke vilde finde det ganske billigt; men dette Tredie, at vedtage et saadant Lovforslag som det, der nu foreligger, der slet ikke har været bearbejdet paa den Maade, som man ellers pleier at anvende ved slige Sager, og om hvilket dernæst Udvalgets 5 Medlemmer ere i den Grad af forskjellig Mening, som det har vist sig, deels ved Udvalgets Betænkning og fornemmelig idag, forekommer mig i højeste Grad betænkeligt, og jeg kan ikke let tænke mig, at det skulde være muligt, at den yderligere Be-